

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára :
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt.
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA : SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.
Felelős szerkesztő : NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége : Lébény, Moson m.
Felelős kiadó : DRENYOVSKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

Az egyház.

„És betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala.“ Ap. Cs. 4, 31.

Evangelikus egyházunk az igének és a szentségeknek egyháza. Hitvallása, élete az igében gyökerezik, azon alapul, abból táplálkozik. Munkája: az igehirdetés szóval és étellel. Amiként az Isten igéje és szentségei mindenki számára rendeltettek, épenúgy egyházunk is mindenki számára van, él, dolgozik, szolgál. Egyházunk lényegéből folyik, hogy misszionáló egyház. Mert az ige egyfelől ugyan táplálék, a lélek eledele, de másfelől megkívánja, hogy kihirdessék, prédikálják, továbbadják, közöljék. Isten igéje az egyház szolgálatában emberi ajkak beszédévé lesz. Emberi bizonyágtevéssé válik, emberek számára. Krisztus azt akarja és parancsolja, hogy az ige az egész világon minden teremtésnek emberek által prédikáltassék.

Minél inkább felismeri a hívő azt, hogy mi az ige, t. i. hogy az ige Isten beszéde az emberekhez és a világhoz, annál nagyobb félelem fogja el, amikor arról van szó, hogy ezt az igét öneki, az embernek, kötelessége hirdetni. Hogyha az egyház igehirdetése el-lankad, elbágyad és elhalkul, ennek nem mindig az az oka, hogy az egyház megfélemlítkezzen erről a kötelességről. Oka lehet a félelem és bátortalanság is.

A félelem lehet háromféle: az ember félhet Istentől, félhet önmagától és félhet embertársaitól, a világtól, a környezettől. Félhet Istentől annyira, hogy nem meri Isten beszédét ajkára venni. Félhet önmagától, hogy el fogja torzítani Isten beszédét s az az ő ajkán pusztán emberi beszéddé lesz. Félhet a világtól, amelynek az ördög a fejedelme és amely esetleg megveti, kigunyolja az igét.

Mindettől a félelemtől a magunk erejében nem tudunk szabadulni. A Szentlélekre vagyunk utalva. Önmagunkban mindig félnünk és rettegnünk kell, mert mi csakugyan nem vagyunk méltók. Mi tényleg méltatlanok, bűnösök, tehetetlenek vagyunk; mi az Isten beszédét csakugyan elferdítenénk, eltorzítanánk, hogyha a Szentlélek nem világosítana, vezérelne, tanítana, erősítene bennünket.

Szükséges az ismeret, a Szentírásban való jártasság, de lehet-e helyes ismeretünk és jártasságunk a Szentlélek nélkül?

Az egyháznak tehát szüksége van pünkösdre minden időben, állandóan. Csak a Szentlélek segítségével tudjuk bátorsággal szólni

mi emberek Isten beszédét. Csak a Szentlélek adhat erőt az egyház minden szolgálatmunkájának, a misszió munkájának elvégzéséhez is. Buzgón kell tehát állandóan könyörögnie az egyháznak:

*„Jövel, szentlélek Uristen,
Töltsd bé sziveinket bőven
Mennyei ajándékkal!”*

Az evangélikusok és a keresztyén világmozgalmak.

A Lutheránus Világkonvent végrehajtóbizottsága New-Yorkban 1936. szeptember hó 29-től október hó 6-ig tartott tanácskozásain többek között megbeszélés tárgyává tette a lutheránusoknak az egyetemes keresztyén mozgalmakban való részvételét. Ebben a kérdésben leszögezett bizonyos alapelveket s a bizottság most bocsátotta az evangélikus egyházak rendelkezésére azokat.

Alábbiakban a végrehajtóbizottság megállapításait és ajánlatait kivonatossan ismertetjük. Mert azok a keresztyén világmozgalmak részben maguk is misszióiak, részben pedig kihatnak az egyházak missziói munkájára.

A bizottság rámutat arra, hogy korunkban a gazdasági, nevelési és politikai élet területén egyaránt mutatkoznak az egyetemes mozgalmak. A vallásos életterületet illetően sokfelé azt tartják, hogy a keresztyén egyház katasztrófája csak a világ keresztyén erőinek összefogásával hárrítható el. Így keletkeznek ezen a téren is különböző egyetemes jellegű mozgalmak és szervezetek: Hit és Szervezet, Élet és Munka, Nemzetközi Jóbarátság, Nemzetközi Missziói Konferencia és a Diákok Keresztyén Világszövetsége. A Lutheránus Világkonvent ismételten foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a lutheránus egyházak milyen álláspontot foglaljanak el ezen mozgalmak és szervezetek irányában. Az előállított helyzet sürgetően követeli, hogy a lelkek irányítást kapjanak. Ezért adja ki a bizottság ezt az üzenetét.

Rá kell mutatni arra, hogy maga a lutheranizmus is egyetemes jellegű. Ha eltekintünk is híveink nagy számától és földrajzi elosztottságától, a lutheranizmus lelke egyetemes. Az evangéliom lutheránus magyarázata nincs kötve esetlegességekhez, mint például szervezethez, liturgiához vagy valamely kegyességi formához. Középpontja az Isten-Ember, sugara a hívők egyetemes papsága; ezért a lutheranizmus nem lehet soha valamely fajnak, nemzetnek vagy temperamentumnak kizárólagos birtoka. A lutheranizmus lényegénél, tanításánál, berendezésénél fogva egyetemes jellegű keresztyén mozgalom.

A lutheranizmusnak azt a lényegszerűen és alapvetően egyetemes jellegét kézzelfoghatóbban kell kifejezésre juttatni; az elvi és hitelvi térről a világ mai vallásos helyzetébe kell vetíteni.

A lutheranizmus egyetemes jellegének kifejezésre juttatásánál nem az a cél, hogy tüntessünk, vagy u. n. teljesítményekre mutassunk rá; nem is akar behódolás lenni valamely nemzetközi idealizmusnak; nem akar egy felsőbb egyházat teremteni, mely azután az egyes egyházak munkájába ártaná bele magát. A cél az, hogy a lutheránus összetartás fejlesztésével segítségére legyünk egyházainknak azon nehézségek megoldásában, amelyek közések az egész keresztyénség nehézségeivel, hogy egyesült erővel támogassuk azokat a lutheránus testvéreinket, akik hitükért szenvednek s hogy biztosítsuk a lutheránusok együttműködését ott, ahol Isten új utakat nyitott az evangélikus léleknek.

Ezt a célt elérhetjük:

- a) a Lutheránus Világkonvent határozatainak keresztülvitelével;
- b) a lutheránus tudat ápolásával egyesekben és egyházi testületeinkben;
- c) a lutheránus egység megvalósításával olyan országokban, ahol ez az egység még nincs meg;

d) a lutheránus egyházak antantjának vagy szövetségének megalkotásával;

e) az egyetemes keresztyén jellegű mozgalmak és szervezetek irányában egyöntetű állásfoglalással és cselekvéssel;

A lutheránus világszolidaritás kifejezésre juttatásával a világ lutheránus egyházainak állandó feladata lesz határozott és félremagyarázhatatlan bizonyosságot tenni az evangéliom igazságáról, úgy, ahogyan azt a lutheránus egyházak értik. Ez közelebb hozza egymáshoz a lutheránus egyházakat háromféle viszonylatban:

a) az Isten igéjének közös lutheránus örökségében;

b) egymáshoz, mint lutheránus egyházhoz való viszonylatban;

c) egyetemes igénnyel fellépő más egyházakkal, egyházi csoportosulásokkal és egyetemes jellegű mozgalmakkal és szervezetekkel való viszonylatban.

A Lutheránus Világkonvent végrehajtó bizottsága ajánlja:

I. Az evangélikus öntudatot illetően:

1. a világ lutheránus egyházaiban az evangélikus öntudat mélyítését, az Ur Jézus Krisztus személye iránti hódolat bensőbbé tételét, az Igéhez való hűség fokozását.

2. a lutheránus egyházak ápolják tagjaikban a lutheránus öntudatot és az Ur evangéliumához való hűségüket;

3. a Lutheránus Világkonvent figyelmeztesse a világ lutheránus egyházait a fenyegető veszedelmekre, amilyenek az istentelenség, a szekularizmus, a szinkretizmus, a szektarianizmus és a politiko-ekkleziaszticizmus.

II. A lutheránus világszolidaritást illetően:

1. A Lutheránus Világkonvent kövessen el minden lehetőt, hogy a világ lutheránus egyházaiban ápolja a közös érdek érzetét s hozza létre köztük a lutheránus szolidaritáshoz szükséges szerveket;

2. A Világkonvent minden lutheránus egyházat buzdítson arra, hogy tagjaikban ápolják a közös érdek érzetét az egész világ lutheránusaival.

3. A Lutheránus Világkonvent legyen a lutheránusok egész világra kiterjedő együttműködésének szerve és eszköze.

4. A más egyházakkal és az egyetemes keresztyén mozgalmakkal és szervezetekkel való viszonyukban figyelmeztesse a lutheránus egyházat a Lutheránus Világkonvent, hogy gondosan őrizze meg a meglévő egységet azok között, akik a keresztyén hit lutheránus magyarázatának letéteményesei és ne veszélyeztessék az egyetemes lutheranizmus szolidaritását.

III. Az egyházakhoz való viszonyt illetően:

1. Elismerve, hogy minden egyházban vannak igaz keresztyének, a lutheránus egyházak a keresztyén egyházak egyetemes mozgalmi irányában tanúsítsák a katholicitás lelkét ellenségeskedés vagy előítélet nélkül. Ne igyekezzenek a valódi különbséget elfesteni, de mégis járjanak el azon őszinte és alázatos vágy által vezéreltetve, hogy szolgálni akarnak és a keresztyén szeretet munkáiban kézsek együttmunkálkodni.

2. A világ lutheránus egyházai az egyetemes jellegű keresztyén mozgalmakhoz, szervezetekhez és egyetemes jellegű igényével fellépő egyházakhoz való viszony tekintetében egyöntetűen járjanak el. Egymás között állapodjanak meg, hogy résztvesznek-e vagy nem vesznek részt.

3. A lutheránus egyházak a világ protestáns egyházainak kooperatív mozgalmában és egyetemes szervezeteiben csak akkor vehetnek részt, ha a következő elvek épségben maradnak:

a) A kooperatív mozgalom vagy szervezet mindegyik résztvevő egyháznak biztosítja azt a jogát, hogy határozottan és félremagyarázhatatlanul hirdethesse, hogy mit hisz Krisztusról és evangéliomáról s hogy a tévelygés ellen is nyilant és határozottan szót emelhesen.

b) A kooperatív mozgalom vagy szervezet határozottan kimondja, hogy a résztvevő egyházakat nem kötik az egész csoportnak akciói és nem felelősek az egész csoport nézeteiért, hanem csak azokért, amelyeket maguk az egyes egyháztestek elfogadnak vagy becikkelyeznek.

c) A kooperatív mozgalmat vagy szervezetet minden gyűlésében, konferenciáján és részében az egyháztestek hivatalos képviselői alkotják.

d) A kooperatív mozgalom vagy egyetemes szervezet csak olyan célokat tűz maga elé, amelyek az egyházi tevékenység saját területére esnek. Elismeri, hogy az egyház saját funkciói az ige hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása és a keresztyén szeretet munkáinak teljesítése. Az egyház valódi funkciója nem öleli fel az egyházszervezet felhasználását törvényhozásra vagy törvény végrehajtására sem a külső erő más módszereinek alkalmazását.

e) (Ez a pont a keresztyén tan és hitelv pontjait foglalja magában.)

4. A Lutheránus Világkonvent felhívja a világ lutheránus egyházait, hogy egységes frontot alkossanak ott, ahol a harcos ekkleziaszticizmus be akar törni az evangélikus sorokba vagy politiko-ekkleziasztikus eszközökkel akarja elnyomni az evangélikus kisebbségeket. N. K.

Kína.

Tizenkét esztendei távollét után visszatérve Kínába, legjobban meglepett az az óriási változás, amelyen ország és nép keresztülment. Még itt, a változások világában is ritka az olyan kiáltó ellentét, mint az 1910. évi és a mai Kína. A forradalmat megelőző esztendőben, 1910-ben kötöttem ki először Kínában s közel tizennégy évig laktam az egyre átalakuló Kínában; azonban ha az ember állandó érintkezésben van a változó viszonyokkal, a hatás nem olyan élénk, minthogyha évek múltán kapjuk az egészen friss benyomásokat. Az anyagi változások egynémelyike úgy fájt, mint egy összemomlott álom. Meglátogattam egy várost, amelyikben hét boldog esztendőt töltöttem és dolgoztam. A város lakosaiban volt érzék a dolgok örök folytonossága iránt. A városfalak Krisztus Urunk idejéből datálódtak. A gyönyörű szép Déli Kapu maga volt a megtestesült öröm. A kanyargó, szűk sikátorok, a furcsa épületek és a barátságos emberek, mind hozzátartoztak ahhoz az álomhoz, amely a szívemben élt, mint ennek a városnak felejthetetlen képe. Az álom szertefoszlott, amikor újból odajutottam. A falakat lehordták, a szépséges Déli Kapu eltűnt s a helyén otromba repülőgépgyár épült. A széles utcákon a régi kínai házak és templomok helyén silány, nyugati stílusú épületek. Ezek a modern épületek talán hasznosabbak; de semmi esetre sem szebbek; bizonyára jobban megfelelnek az egészségügyi követelményeknek, de a lakosok nem látszottak sem boldogabbnak, sem egészségesebbnek.

Itt is, mint Kinának más részeiben, éreztem a nyugoti eszmék rohamának vadságát. Vadsággal lehet legjobban kifejezni a változás romboló iramát. Hónapokig tartó vándorlásaimon, északon és délen, keleten és nyugaton, mindenfelé észrevettem, hogy a régít felfalja az új. Belülről aláaknázza, kívülről ostromolva, Kína ősi és csodálatos civilizációja összeomlás előtt áll. A kormányzati rendszer csődbe ment. A nemzeti élet kibicsaklott. A városokat modernizálják vagy nyugatiasítják. A dolgok elvesztették egyensúlyukat s millió meg millió megriadt embert ragad magával a számukra érthetetlen és ellenőrizhetetlen erő sodra. A multból átnyúló holtkez nem tud markolni, a nép magányosan vándorol a vadonban, élő vezér után sóvárog. Oh, vajha észrevennék a szeretőszívű Krisztusnak, a világ Megváltójának kitárt karjait, által-segezett kezét!

Több ízben volt alkalmam utitársaimmal beszélgetést folytatnom Kínáról. Csak néhány szót kellett váltani s mindjárt észrevettem, hogy két csoport közül vagy az egyikbe, vagy a másikba tartoznak. Vannak, akik szeretik Kínát és népét; vannak akik mindkettőt ki nem állhatják. Nem maradhat az ember semleges. Kínát vagy szeretjük, vagy gyűlöljük. Az egyik csoport minden nehézség nélkül elibénk varázsolja Kínát a maga kék porcelánra festett finom alakjaival, selyemtekerccseivel, a fűzfák árnyékában üldögélő derűs tudósokkal s a végtelenségig türelmes, dolgos népével. Epen úgy nem esik nehezére a másik csoportnak, hogy megmutassa azt a Kínát, amely mindig forrong, ahol állandó a káosz, amelyet átokként ver a polgárháború s fosztogatnak a banditák: egy ország, amelynek nincs reménye, nincs jelené, nincs jövője.

Én szívvel-lélekkel az első csoporthoz tartozom. S jóllehet elismerem, hogy a tegnapi Kína nem a mi Kína, ámde tisztában vagyok azzal, hogy az

ősi civilizációnak csak a felépítménye dőlt le, a fundamentom ma is olyan szilárd, mint bármikor. A kínai nép kiváló tulajdonságai egy olyan kormányzati rendszert teremttek ki és tartottak fenn, amely kiállta évszázadok próbáját Konfuciusz korától, a Kr e. ötödik századtól egészen korunkig. Azok a tulajdonságok, amelyek megteremtették a kínai nagy művészetet, irdalmat, porcelánt és bronzokat, ma is megvannak a kínai jellemben. Jóllehet az ország kinlódik és vajudik, a dolgos emberek milliói, férfiak és nők, az árvizekkel és az éhínséggel, a banditákkal és korrupt hivatalnokokkal vivott hareaikon szívós lelki erőről tesznek bizonyosságot.

A keresztyénység talán egyetlen keleti országban sem szenvedett át olyan szilaj ellenállást, mint Kinában. S egyetlen országban sem vallott olyan tökéletes kudarcot az ellenállás. És a keresztyén tapasztalatok mezején a szívós lelki erő kínai erénye még tökéletesebb formában fejeződött ki. Szerte az egész országban, a régi világ omladékai közt oltártüzek égnak és sok olyan emberrel találkoztam, akikben ezek a tüzek gyújtottak lángot s akiket nagy szenvedelem sarkal munkára az új és keresztyén Kináért.

Utítársaim ama másik csoportja, amelyik itéletét most is, miként a multban, a nyilvánvaló anyagi káoszra alapozza, nem veszi észre azt a megmaradó szellemet, amely a kínaiakat képesíti arra, hogy nagy forrongásban, gyötrelmes szenvedésben és csüggesztő viszonyok között, szorgalmasan és türelemmel tervezék és munkálják a jobb Kinát.

Állításom szemléltetéséül szolgáljon két, az egész nemzetre kiható mozgalom:

1. A népművelési mozgalom.
2. Az új élet mozgalom.

1. A népművelési mozgalom azt a célt tűzte ki, hogy gyökerestől kiirtja az irástudatlanságot. A lakosságnak körülbelül 70 százaléka nem tud írni-olvasni. Nagy hátrány ez Kinára Japánnal szemben, ahol egy százaléknál kevesebb az analfabéták száma. A közoktatásügyi minisztérium rendeleteket bocsátott ki az analfabetizmus kiirtására; a hatóságok ezeket a rendeleteket a legtöbb tartományban erőlyesen végrehajták. De számolnak azzal, hogy rendes iskolai oktatással ennek a nemzedéknek az életében nem lehet legyőzni az irástudatlanságot. Ezért azután Dr. Tao W. L. vezetésével létrejött a „Kis Tanító“ mozgalom, melynek célja a népoktatás a néppel, a népért. Módszere abban áll, hogy akiknek valamelyes képzettségük van, oktatják azokat, akiknek semilyen sincs. A tizenkét millió elemi iskolás tanuló és az ötszázezer középiskolás diák beáll Kis Tanítónak. Minden helyiség, ahol emberek laknak vagy összejönnek, népiskola. Boltok és templomok, udvarok gyárak és katonai táborok, műhelyekké lesznek, amelyekben azok, akik írni és olvasni tudnak, tanítják a tudatlanokat. A „Kis Tanító“ mozgalom kedvező talajra talál ebben az országban, ahol a népművelés annyira szükséges, mint amilyen kedvező fogadtatásra talál. A művelődési vágy nemcsak a férfiakban van meg; a nők is tanulni akarnak. Halottam egy faluról, ahol a nők fellázdak és nem akarták férjeiket iskolába engedni, hogyha ők nem részesülhetnek oktatásban.

Ez a tudásszomj, a betűéhség, kedvező alkalmul kínálkozik a Bibliatársulatnak. Tudom, hogy Kinát illetően bajos a próféta szerepére vállalkozni, de megkockáztatom azt az állítást, hogy a legközelebbi néhány évben az eladott Bibliák száma megtízszereződik és a Bibliatársulat erőforrásait nagyon igénybe fogja venni a kínai fogyasztás, hacsak speciális adományok nem lesznek segítségére.

2. Az új élet mozgalom. Ezt a mozgalmat Csiang Kai Sek tábornok hozta létre három esztendeje. Vannak bírálói, de bizonyos, hogy sok embernek adott új életeszmenyt. Célja az, hogy minden kínai polgárból civilizált egyént faragjon és súlyt helyez arra a tényre, hogy mielőtt valaki hű lehetne hazájához, előbb hűnek kell lennie önmagához. A mozgalom nyolc alapelvben kifejezett meggyőződés az, hogy „minden javulás lelke a lélek javulása.“ Csiang tábornok példát adott nemzetének, amikor a saját életét új formába öntötte és keresztyénné lett.

Csupán két elvet említek meg, hogy lássuk milyen nagy jelentőséggel bír ez a mozgalom a Bibliatársulatra:

1. Hívőknek, becsületeseknek és alázasoknak kell lennünk.
 2. Megfelelő tudással és erkölcsi fedhetetlenséggel kell bírnunk.
 A kínai nép ereje nem rengeteg számában van, hanem a nemzeti jellemük megmérhetetlen, lappangó lehetőségeiben. A régi civilizációnak a törzs és a család volt az alapja; az új kínai civilizációnak az otthon lesz a középpontja és az erőssége. Az „Öt éves Program” egyik pontja ez volt: „Minden otthon egy gyülekezet” és jellemző, hogy egy plakátot bocsátottak ki, amint egy kisgyermek anyja térdénél imádkozik. Ennek az új civilizációnak a középpontját és erősségét, az otthont, csak úgy lehet fenntartani, ha az a gyermek férfiúvá növekedve elmondhatja:

„A te bizonyágaid az én örökségem mindenha, mert szívemnek örömei azok.”

A Bibliatársulat munkája, hogy azokat a bizonyágokat kezébe adja.

D. D. Temple J. R.

a Brit- és Külföldi Bibliatársulat titkára.

Jubileumi istentisztelet Afrikában,

(Fritze misszionárius leveléből.)

(Németből.)

Ragyogó vasárnap reggel virradt ránk! A gyülekezetek meghívott képviselői már előző nap megjelentek. Minden gyülekezet elküldte fekete lelkipásztorát és képviselőjét, mindezekhez meghívták a keresztyén törzsfőnököket is. Már reggel 8 órakor harangoztak először. Nem sokkal utóbb jöttek a Maranguban elszállásolt missziói testvérek és a bennszülött lelkészek. Mialatt a többi missziói testvérek és a bennszülött képviselők a keresztyén törzsfőnökökkel a templomba gyülekeztek, — az oltár mellett helyet készítettek a 40 európainak úgy, hogy a bennszülött lelkészek és képviselők az első két padban ültek a templom hajójában — azalatt a fölszentelt misszionáriusok és lelkészek átöltöztek, hogy ornátusban együtt vonuljanak a templomba, az európai misszionáriusok fekete talárban papi süveggel, a bennszülött lelkészek fehér talárban, fekete stólával. Az istentiszteletet végző két lelkész haladt az élen, én és Moshi Immánuel lelkész. Ő Benjamins helyettesítette, mert azt valami ügy megakadályozta a megjelenésben. Azután következett a misszionáriusok zárt sora, végül pedig a fekete lelkészek. A gyülekezet pompás fegyelmet tartott. Haszontalan nézők nem voltak a templomba vezető úton, a gyülekezet fölöttébb tagjai a templomba gyülekeztek össze. Bár a templomot teljesen megtöltötték, tolongás mégsem volt. A gyermekeket, tanítványokat és pogányokat a külső állomásokra utasították. 16 különböző helyen prédikáltak és fölolvasták a missziói kollégium jubileumi üdvözlését. Az állomáson lévő gyülekezet teljes számban jelen volt, csak néhányan jöttek későbbben. A szokatlanul korai idő ellenére a gyülekezet összessége az állva énekelt: „Uram Jézus fordulj hozzánk” kezdetű énekkel fogadott bennünket. A fölöttébb keresztyéneknek kívül csak a konfirmandusok osztályához tartozók jelenhettek meg ezen a délelőtti istentiszteleten, sőt — különös kitüntetésképpen — jelen lehettek az oltáriszentség kiszolgáltatásánál is. Ezt egyébként csak az urvacsora vételére jogosult tagoknak engedik meg. A konfirmandusok először az első zsolnárt énekelték váltakozva két karban, lányok az első verssort, fiúk a másodikot, de valamennyi négy hangon, aztán a glóriát a teljes karral együtt. Ezt követte a gyülekezet éneke, harmoniumkísérettel nélkül: Tied az ügy óh Jézusunk. Aztán következett az oltári szolgálat, ezt én tartottam a konfirmandusok által énekelt Bortniaszky-féle nagy glóriával. A konfirmandusok éneke után (a 110. zsolnárt énekelték) következett a gyülekezeti főének: Csak tovább! Csak tovább! Sion küzdj s tovább haladj! Majd rövid prédikáció hangzott el annak a vasárnapnak levébeli szent igéjéről, I. Kor. 12, 1—5.: Hálaadás a misszió szolgálata révén gyülekezeteinknek osztályrészül jutott evangéliomért. A prédikáció után fölhangzott a hatalmas ének: Dicsérjétek az Urat mind ti pogányok, — a Vulpius-féle csoda-

szép letétben, frissen és tisztán énekelték. Ezt az éneket csak az utolsó 14 nap alatt tanultuk a konfirmandusokkal, de egészen biztosan és jól tudták. Aztán fölolvastam a lipcei missziói kollégium jubileumi üdvözlését. A fordítás munkája nem volt könnyű feladat, modern németet kischagga-ra átültetni és pedig úgy, hogy a fordítás mindenben megfeleljen a levél tartalmának. Fölhangzott a hatalmas 95. zsoltár, aztán Ngowi Gerzson, a régi tanítók egyike üdvözölte a gyülekezet megbízásából a vendégeket, kisuaheli nyelven. Az istentisztelet menete tovább haladt az urvacsorához: Készítsd magad oh én lelkem, hangzott a négyszólamú ének. A régebben konfirmáltak közül igen sokan eljöttek. Az urvacsorai liturgia úgy hangzott, mintha négyszólamú gyülekezeti ének lett volna. Benjamin tartotta a rövid, de jó gyónó beszédet erről az ígéről: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Gyónó kérdések, föloldozás és minden más kidságga nyelven történt. Aztán rajtam volt a sor, hogy megtartsam az urvacsorát. Ez az istentisztelet hatalmas, lenyűgöző élmény volt valamennyiünk számára. A küldő és alakulóban lévő papság egész egyháza együtt volt. Fehérek és feketék, misszionáriusok és bennszülött lelkészek; papi öltözetükkel vezető egységként váltak láthatókká és így kiabrázolták a misszió és egyház egységét. Ilyesmi még nem volt afrikai munkamezőnkön. Most pedig egyek voltunk az együtt ünneplő gyülekezet előtt az összes missziói testvérekkel a szentség vételében: valóban lenyűgöző élmény! Szívreható volt számomra, amikor először a 40 európainak osztottam ki a szent vacsorát a német formula szerint, aztán a lelkészeknek és képviselőknék kidságga nyelven, végül én magam vettem a szent jegyeket Benjamintól, bennszülött lelkészemtől. A konfirmandusok közvetlenül az urvacsoraosztás után elénekelték a 23. zsoltárt, aztán következett a záró liturgia és énekvers: Királyunk Jézus, harcolj, győzz. A gyülekezet éneke közben hagytuk el az Isten házát: Királyunk, adj nekünk bátorságot és világosságot...

Zarándi Attila.

A Missziói Gyermekszövetség órája.

Ének: Isten Lelke, buzgón kérünk. (Dt. 244.)

Kezdő ima tartalma Ap. csel. 2. 37. alapján: Boldog gyermek, aki kínzó fájdalommal szüleitől, tanítójától, lelkipásztortól azt kérdezi: Mit cselekedjem? Hála minden figyelemre méltó kinért és fájdalomért.

Ap. csel. 2. és János 3. alapján megbeszéljük a III. hitágazatot. 1. Az értelmünk és lelkiismeretünk is figyelmeztet, hogy a villámnak, az évszakoknak, a Földnek, a Naprendszernek, a végtelen csillagvilágmindenségnek az Úra az erős Isten. Valaki azonban megállít egyszer bennünket és ezt mondja: Ember, akit a vétkeiddel egész életedben bántottál, az a te Úrad, Istened, ki sokkal nagyobb, hatalmasabb, fenségesebb, szigorúbb, szentebb, mint te eddig gondoltad. 2. Korán sejtjük, hogy bajaink oka a saját bűnünk, de egyszer Valaki egészen világosan mondja: Ember, az eddigi életed koromfekete sötétség, elveszett ember vagy. 3. Egész életünkben érezzük, hogy valami nagy dolognak kell velünk történni, mert valahogyan elnyomott rabságban vagyunk. De azt is sejtjük, hogy rabságunkból fájdalmak és kínok között szabadulhatunk csak ki, hogy a szabadulásnak ára van, amit nem is tudunk megfizetni, mert igen nagy az ár. 4. Mikor a legbensőkben hozzánk szóló Valakitől nagy szorongatásunkban azt kérdezzük, hogy mit cselekedjünk hát, akkor a Valaki figyelmeztet: Megváltó rádöttte a kezét, mikor csecsemőkorodban az anyaszentegyház szolgája megkeresztelt, most hát víztől és Lélektől újjá keil születned. 5. Az a Valaki, aki figyelmeztet, hogy akaratunk ellenére is a Jézuséi vagyunk, az a Szentlélek. Hogy a Szentlélek az egyes embert, a családot, a gyülekezetet, az egész Anyaszentegyházat és az egész embervilágot hogyan vezeti az egyetlen Jó Pásztor aklába, azt voltaképp emberi szemmel meg nem láthatjuk, emberi ésszel fel nem foghatjuk. Csak azt látjuk, hogy az Akol áll és a juhok szaporodnak benne. A szélnek, a melegnek, a nehézségi erőnek, a magnességnek, a villamosságának a megnyilatkozásait tapasztalhatjuk, de az erőket voltaképp nem ismerjük. Az egyház és misszió történeté-

ből a Szentlélek működésének az eredményét látjuk meg, mint a világ teremésének a módját. 6. A Szentlélek tehát rávezet engem, hogy 1. Ki az Atyaisten, 2. Ki vagyok én, ki vétkezni merészeltem Isten ellen, 3. Nincs másol szabadulás, csak Krisztusnál, 4. Krisztusnak kell szolgálnod a gyülekezetben és Anyaszentegyházban, ha üdvözülni akarsz.

A Szentlélek már a gyermekeket is kezüknél fogja és vezeti. 200 évvel ezelőtt élt Württembergben Hahn Mihály parasztaapostol. Az a munka, amit Ő a Szentlélek erejével a hazájában véghezvitt, olyan gyümölcsöket termelt, amelyek a mai németországi egyházi válságban is mennyei kincseknek bizonyulnak. Hahn Mihály többször említette, hogy a püskösd ünnepét már gyermekkorában a legfontosabb és legkedvesebb keresztyén ünnepnek tartotta. — Manapság sok gyermek semmibe veszi a püskösdöt, mert vagy nem megy már akkor az iskolába, vagy pedig ha tart még püskösdkor az iskolaév, nem kapnak a gyermekek e harmadik főünnepnél oly hosszú vakációt, mint a két elsőnél. Vigyázzunk, hogy végzetes tévedést ne gyűjünk magunkkal az életbe, a három főünnepnek élménye együttvéve teszi ki a keresztyén életünk alapját.

Egy svájci ember beszéli, hogy már gyermekkorában gondolkodott azon, hogy vajjon ki a Szentlélek. Egyszer — úgy mondja — nagypám megint oly megragadóan, méltóságteljesen és mégis gyermeki egyszerűséggel s egyszersmind férfias határozottsággal vezette a reggeli házi áhitatot. Ekkor hirtelen megvilágosodott előttem: Most már tudom, hogy ki a Szentlélek. — Nagyapa a Szentlélek erejével hirdeti az igét és a Szentlélek erejével imádkozik.

Zinzendorf gróf iskolatársai között megalapította a „Mustármag szövetséget.“ Ünnepelesen megfogadták, hogy Üdvözítő Urukot követik és kötelezték magukat, hogy testvéri szeretettel szolgálnak egymásnak. Külső jelnek gyűrűt szereztek, ebbe belevésették a Római levél 14. részének 7. versében található igét: „Közülünk senki sem él önmagának.“ A Mustármag szövetségben hűen szolgált Zinzendorf. Isten kegyelméből később felnőttekből megalakíthatta a testvérgyülekezetet Herrnhutban. Ez a gyülekezet abban is hasonlított az első keresztyén gyülekezetekhez, hogy szeretetvendégségben gyülekezett össze a gyülekezet hívő népe. Eleinte a szeretetvendégségeken csak kenyert és vizet élveztek a testvérek. Földi javakban úgyszólván koldus szegények voltak. Ez azonban cseppet sem érintette a lelki gazdagságukat és szívük békességét. A gyülekezet komolyan gyakorolta az imádkozás kötelességét és jogát. Isten olyan gazdagon áldotta meg e gyülekezetet, hogy ma nemcsak a gyülekezet, hanem az általa megkezdett pogánymisszió is csodálatosan virágzik. — Igyekezünk a herrnhutiak missziójáról minél többet megtudni.

Aranymondás: Akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Róm. 8, 14. Záróimánkbán egyetlen jöltevőnként dicsőítjük a Szentlelket, könyörögünk megvilágosító és megszentelő kegyelméért.

Záróének: Jövel Szentlélek Uristen!

Missziói imaóra.

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: május 11-ikén, missziói csendes órát tartanak, vagy csoportokban, vagy — ha erre nem nyílik alkalom — magánosan. Májusi imaóránkon elmélkedjünk a megszentelődésről.

Az elmélkedés alapjául ajánljuk a következő igéket:

„Amiképen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben.“ 1. Péter 1, 15.

„Szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgálóul az igazságnak a megszenteltetésre.“ Róm. 6, 19.

„Amik csak igazak, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.“ Fil. 4, 8.

Adjunk hálát Istennek a keresztyénség nagy ünnepeiért: Áldozó csü-törtökért és Püskösdért, amikor az anyaszentegyház hódolattal és imáddal

tekint Urára, a mennyekbe visszatért Krisztusra, aki az Atyánál örökké eszedik értünk és amikor minden erőtelenségében és gyarlóságában erőt, megszentelést kér és vár a Szentlélektől, aki vigasztal, megvilágosít, vezérel, és a Krisztusnál megtart.

Adjunk hálát Krisztusnak a jó és hű pásztorunk egyházunknak azokért a fiatal tagjaiért, akiket gyülekezeteinkben a konfirmáció által ezekben a hetekben buzgó könyörgésekkel ajánlottunk Isten kegyelmébe s akikben Isten iránti hálával láthatjuk a család, az iskola és a gyülekezet állandó missziói munkájának gyümölcsét.

Adjunk hálát mindazokért az áldásokért, amelyekben részesülünk a Szentlélek által gyűjtött és megszentelt közösségek és azok tagjai révén. A kegyelmi eszközökért, amelyekkel a Szentlélek a mi megszentelődésünkön is munkálkodik.

Könyörögjünk a gyülekezetek, az egyház és a misszió vezetőiért hogy a Szentlélek vezérlete alatt bölcsen intézzék tisztjuk teendőit.

Könyörögjünk az egyház tagjaiért, akik a misszióért imádkoznak, hogy az imádkozásban állhatatosak maradjanak; különösen az idén megkonfirmált egyháztagokért, hogy Isten akaratának ismeretében és cselekvésében gyarapodjanak és így a Krisztusnak jó bizonyosságai legyenek a világban.

Ima: Mindenható Isten, világteremtő és világfenntartó Atya! Hálát adunk neked ezért a tavaszi évszakért, amikor Te megújítod a földnek színét és mindeneket megelevenítesz. Föld, levegő és égboltozat szépségekkel betöltve hirdeti a Te dicsőségedet, jóságodat és szépségedet. Amikor minden Téged magasztal, mi sem lehetünk némák és hálátlanok. Te, aki gondot viselsz fákra és virágokra, újítsd és erősítsd, szenteld meg a mi életünket is, hogy megteremhessük a jó cselekedetekben hitünknek és szeretetünknek gyümölcsseit mint tanítványai a Jézus Krisztusnak, aki azért jött, hogy az emberszívekben megelevenítse az örökélet magvát. A Jézus Krisztusért. Ámen.

H I R E K.

A finn-ugor lelkészgyűléssel kapcsolatban május 23-ikán, Szentháromság vasárnapján, délelőtt 11 órakor istentisztelet lesz az óbudai templomban (Bpest, III., Selmeci-u. 1.). Prédikál Muroma U., a finn külmissziói társaság lelkésze. A lelkészgyűlés tagjainak s különösen budapesti kedves olvasóinknak figyelmét felhívjuk erre az istentiszteletre.

A budapesti Üllői-úti külmissziói imaórán április 13-ikán Wallrabenstein Jakab, a budakeszi szeretetintézmény alapítója és vezetője tartott előadást Bodelschwing Frigyesről, a Betheli (Bielefeld mellett) hatalmas szeretetmunka alapítójáról. Németh Károly Ján. 10, 11—16. alapján tartott írásmagyarazatot. Danhauser László és Rimár Jenő imádkoztak. Az imaóra után több misszióegyesületi ügyben megbeszélést tartottak az egyesületnek vezetői és jelenlevő tagjai: dr. Molnár Gyula, Németh Károly, Broschko G. A., Rimár Jenő, Danhauser László, Drenyovszky Já-

nos, Antal Károly (Székesfehérvár), Benzing István (Monor) és Zarándi Attila.

Teológusok a külmisszió szolgálatában. Podmaniczky professzor úr irányítása mellett működik egy kis társaság, melynek tagjai szerte-szét az országban vetített képes előadásokat tartanak. Ezek legnagyobb része a misszióról szól. A következő adatok csak azokat az előadásokat foglalják magukban, melyek missziói tárgyúak voltak. 1936. decemberétől 1937. március végéig 38 előadást tartottunk a következő helyeken (időrendi sorrendben): Barcs, Ivándárda (5 előadás), Borjád (3 előadás), Magyarország (2), Vasas, Pécs (3), Kispeszt, Budapest Fasori Luther Márton Kör, Budapest Óbudai Luther Márton Kör (1), Orosháza (3), Nagyszénás, Gádoros, Kardoskut, Jobaháza (1), Sopron (5), Várpalota, Harka, Alsóság (1), Mesteri (2), Nagysimonyi (2), Tokorcs, Rákospalota, Sur (1). Előadásaink tárgyait képező filmek (ve-

titettképek) a következők: Misszió (áttekintés a Lipcsei Misszió munkájáról), Skrefsrud Olsen Lőrinc élete és missziói munkája a santálok között, Missziói munka egy kínai kisvárosban, Gossner János élete, Misszió a kólok között (India), Wzsagga misszió (Afrika). Az előadások végeztével a jelzett helyeken offertóriumot tartottunk, melyet missziói célokra fordítottunk. A vetítettképes előadások megtartói a következők voltak: Csepregi Béla, Fröhlich Géza, Kajos János, Kaposvári Vilmos, Molnár Rudolf, Németh Zoltán, Solti Károly.

Missziói szövetségi gyermekünnepély Győrött. A győri különböző iskolák evangélikus növendékei között iskolánként megszervezték Gyermekszövetségek közös missziói ünnepélyt tartottak április 5.-én, amelyen mindgyik csoport szavalattal, előadással, vagy énekkel járult hozzá a műsorhoz. Ennek az ünnepségnek keretében jutalmazták meg azt a 15 gyermeket, aki az elmúlt évben a legtöbb adományt hozta a misszió javára. Az ünnepség offertóriuma 17 P 84 f volt a külmisszió javára.

A Lipcsei Misszió közgyűlése. A Lipcsei Misszió idei közgyűléset május 19.-én tartja meg. Ezzel kapcsolatban május 20.-án délelőtt lesz az egyházi konferencia, amelyen dr. Baetke professzor „Vallás és politika a germán misszióban”, D. Stange Erich „Fiatalkor, keletkező egyház” címen tartanak előadásokat. Ugyancsak május 20.-án este díszközgyűlés lesz. Az ünnepi istentiszteleten május 19.-én este Breit Th. egyházi főtanácsos tartja az egyházi beszédet; D. Sommerlath bocsátja ki a kiküldendő misszionáriusokat.

Nemzetközi konferenciák. A zsidó-misszió Nemzetközi Bizottsága június 5.—10. tartja értekezletét Budapesten. Az Egyházi Élet és Munka (Life and Work of the Church) július 12.—26. gyűlésezik Oxfordban. — A Hit és Szervezet (Faith and Order) világkonferenciája augusztus 3.—18. lesz Edinburghban. — Szeptember 14.—19. nemzetközi ébredési konferencia Budapesten.

Ausztriai evangélikus egyház. A bécsi evangélikus főegyháztanács 1936. évről szóló kimutatása szerint az osztrák protestantizmus tavaly új-

ból növekedést mutat. Az evangélikus egyházba 8504 személy tért át. A felekezetenkívülségből történő áttérések száma csökkent, ellenben tovább gyarapodik a római katolikus felekezethez áttérők száma. A gyarapodás annál figyelemre méltóbb, mert Ausztriában az evangélikus egyház erős nyomás alatt áll. Az áttérni szándékozóknak kétszer kell a politikai hatóság előtt jelentkezni s ezzel sok kellemetlenség jár együtt. Ausztriában a protestánsok születési feleslege 7.3 százalék, holott általában Ausztriában születési hiány van. Jelenleg Ausztriában az evangélikusok száma 327.000. A mai Ausztria területén 1900-ban csak 100.000 protestáns volt. Legtöbb áttérés volt 1934-ben: 25.000; 1933-ban 5.000; 1935-ben majdnem 9.000.

Róma előkészületei Oroszország misszionálására. A római Szent Antal-templomban egész csendben szenteltek püspökké egy orosz papot. Ez a püspök van kiszemelve arra, hogy egy új bizánci-szláv egyházi reformnak legyen a feje. Az új rítus a Vatikán alkotása és abból a célből készült, hogy az ortodox orosz egyházakat egyesítse a római katolikkal. A jezsuiták, akik ezt a rítust kidolgozták, sokat átvettek az orosz-ortodox rítusból. Az új papok olyan viseletben járnak, mint a pópák, hosszú hajuk és szakálluk van. Az oltártér a templomban el van különítve a hívők számára kijelölt résztől. Az oltáron a görög kereszt áll. A misét nem latin, hanem ósláv nyelven mondják. Az Urvasorát kanállal osztják s a hívők nem térdelve, hanem állva, mellen keresztbe tett kézzel veszik. A keresztet jobbról balra vetik s a hívek a béke csókjával köszöntik egymást.

Keresztyén egység. A missziói munkamezőn a keresztyén egyházak sokfélesége és szaggatottsága, bár más természetű, de éppen olyan súlyos nehézségeket okoz és akadályokat jelent, mint Európában és más keresztyén területeken. Iparkodnak is a misszionáló egyházak megegyezésre jutni és lehetőleg együttműködni. Erre van több példa. Egyik legörvendetesebb bizonyítéka az egységre törekvésnek a Nemzetközi Missziói Tanács és a nagy evangélikumi missziói konferenciák (Edin-

burgh, Jeruzsálem s 1938-ban lesz a világkonferencia Kínában, Hangcsauban).

Ötvenéves kamerun-misszió. A Bázeli Misszió decemberben ünnepelte kameruni missziói munkájának ötvenéves fennállását. A munka csodálatos fejlődést mutat. Angol baptistáktól vették át a munkaterületet 172 gyülekezeti taggal. Ez a lélekszám 1900-ban már 2300-ra emelkedett s a világháború kitörésekor 15.000 gyülekezeti tag volt és 23.000 tanuló. Az első évtizedekben a munka rohamos léptekkel haladt előre. Egészen érintetlen törzsek meglepő készséggel fogadták a missziót s gyors előrehaladással lehetett az evangéliomot elvinni Kamerun belsejének erdő- és rétségi vidékére. A világháború kitörésekor, egy kivétel, valamennyi misszionáriusnak el kellett hagyni Kamerunt. A területnek francia fennhatóság alatt álló része a bázeli misszióra elveszett, ott a munkát a Párisi Misszió és az amerikai presbiteriánusok vették át. Az angol fennhatóság alatt álló területen a munkát 1924-ben ismét át lehetett venni.

Bolevizmus. Az istentelenek központi tanácsa nemrégiben tartotta meg az istentelenek és szabadgondolkodók világkongresszusát Moszkvában. A következő pontok kerültek megbeszélésre: 1. Vallássalens világpropaganda-központ létesítése. 2. Istentelen-internacionale létesítése a szovjet-orosz istentelenszövetség vezetése alatt. 3. Nemzetközi propaganda-alap létesítése a vallás ellen. 4. Az istentelenek harcában szerzett tapasztalatok kicserélése. 5. Az istentelen szervezetek finánciális támogatása.

A szeptemberi nemzetközi ébredési konferencia előkészületei haladnak. Mint ismeretes, több ország nagy lelki ébredési mozgalmainak hordozói még a múlt év nyarán Budapestet választották ki egy főleg Közép- és Délkelet-Európa számára tartandó ébredési konferencia színhelyéül. Ez a konferencia a Magyar Evangéliomi Szövetség rendezésében szeptember 14.—19.-ig Budapesten fog a következő tárgysorozattal lefolyni. A konferencia tárgya: „A megszentelt élet és ahogyan azt élünk kell.” Valamennyi külföldi és

belföldi előadó erről a tárgyról fog beszélni. A keswicki nagy angol megszentelődési konferenciák vezetősége részéről eddigelő a következők jelentették be részvételüket: Aldis W. J. lelkész, a Kína-Belföldi Misszió igazgatója és a Keswicki Szövetség elnöke, Glegg A. Lindsay, kiváló angol kereskedő, Martin W. W. lelkész, Langston E. L. lelkész. Utóbbi rendező angol részről és központilag a konferenciát. Az előző ébredési diákkonferencia szept. 13.-án reggel ér véget. Ugyane napon a diákkonferenciának még ittmaradt és a nagy ébredési konferenciának már megjelent résztvevői szakértő vezetése mellett megtekintik Budapestet. Este fél 8 órakor a vezetők tanácskoznak. — Szeptember 14.-ike imanap lesz. Dél előtt 9 órától este 6 óráig csupán 10 perces szünetekkel megszakítva, óránként imaösszejövetelek lesznek. Este fesztelen ismerkedés a konferencia jelentkező tagjai számára szeretetvendégség keretében. 15.-én, 16.-án, 18.-án és 19.-én konferencia a következő beosztással: fél 9-től fél 10-ig imaóra, 10—11-ig bibliamagyarázat háromnegyed 12-től háromnegyed 1-ig megszentelődési összejövetelek, fél 5-től fél 6-ig megbeszélések, fél 8-tól fél 9-ig ébredési összejövetelek. 17.-én a konferencia tagjai külön hajón dunai kirándulást rendeznek. Általában a konferencián csak olyanok vehetnek részt, kik szívből vágyódnak az után, hogy életüket Isten kezébe tegyék le, vagy életük megújuljon. A résztvevők legalább 2 napig vegyenek részt egész napon át a konferencián. Az esti gyűlések nyilvánosak lesznek minden megkööttöttés nélkül. Akik a konferencián szívvel-lelékkel részt akarnak venni és a rendezés munkájából is ki akarják venni részüket, mielőbb jelentkezzenek a Magyar Evangéliomi Szövetség ügyv. alelnökénél: dr. vitéz Csia Sándor Máv. igazgatósági főorvosnál (Budapest, VI., Andrássy-út 83. sz.).

Kapernaum, ez a családias jellegű Lelekészüldő a Balaton partján, e nyáron is szeretettel várja falai közé nyári pihenőre a lelkész urakat és családjuk tagjait. S ha lesz szabad hely, természetesen szívesen fogad ez uttal is nem lelkészeket is falai közé, kik meghitt családias lelki kör-

nyezetre s csendre, pihenésre vágyunk. Tájékoztatásul megemlítjük, hogy Kapernaumban naponta van reggeli és esti áhítat s vasárnaponként délután hat órákor istentisztelet. Jelentkezni lehet Menyhár István evangélikus lelkésznel (Keszthely), aki az érdeklődőnek szívesen nyújt közelebbi felvilágosítást.

Támogassuk egyetlen evangélikus Misszióegyesületünket, lépünk tagjai scrába. Rendes tagok évi 4 P-vel, pártoló tagok 2 P tagdíjjal a Missziói Lapokat tagilletményként kapják.

„Az Est“ és a **kutyafogak**. Ez a kétségtelenül sokak által olvasott délutáni lap április 3.-iki számában, ökölnyi betűkből álló címmel tudósítást közölt arról, hogy a Magyar Református Külmisziói Szövetség Molnár Máriának két mázsa kutyafogat küldött, melynek segítségével Molnár Mária kórházat létesített, amelyben máris sokan találtak gyógyulást. A külmiszió iránt érdeklődőkkel közli az említett szövetség, hogy az „Az Est“ tudósítása az első betűtől az utolsóig kitalálás és annak egy szava sem igaz.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1937. március 23.-tól április 22.-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1937-re: Harkáról az evang. egyház 3, Evang. Nőegylet 3, Danieliusz Róbert 3, Evang. Leánydiákszövetség Szombathely 3, Szeitleben Lajos Bácsalmás 1, Balogh János Aczád 2, Borgulya Endre Szarvas 1, 1936-ra dr. Tóth Miklósné Alsógöd 3 (1) P.

Offertórium: Evang. egyház Szi-rák 3.28, Óbuda 4.63, Harka 4.74, Tiszaföldvár 6.40, Ev. Nőegylet vall. estjén Komárom 7.04, Tatatóváros 7.—, Rábaszentandrás 8.64, Tiszaföldvár 10.60, Bpest-Üllői-u. külmisziói óra 3.88 P.

Adományok: Szeitleben Lajos Bácsalmás 1, özv. dr. Zundel Frigyesné Aszód 15, Tiszaföldvárról ajándéktárgy kisorsolásából Cseuz Erzsébet 15, Klementis Sári 12.40, Brózik Ida 15, Nagy Lajos Szentantalfa, Mathes M. indiai missz. számára 5,

Tiefbrunner Hermin Sopronbánfalva moham. misszióra 1 P.

Perselygyűjtés: Tiszaföldvárról: Brózik Károlyné 15.69, Brózik Ida 16.83, Huszár Esztike 3.12, A. Petyus Istvánné 3, Benyus Esztike 3, özv. Tyihák Istvánné 1, Hruska Jánosné 1, Rátfay Mátyásné 1, Petyus Andrásné 1, Nyitrai Lajosné 1, Kíss Kálmánné 1, id. Benyus Istvánné 1.50, Kun Lajosné 1.50, Klementis Sári 1.50, Bpest-angyalföldi bibliaórák 9.57 P.

Gyermekszövetség: Bélyegért soproni ev. elemi isk. Nitschinger János tanítványai 5, Bpest-Angyalföld 4.34, Győr külmisziói ünnepély 17.84, Lébény 1, Győri gyermekszövetség és a Kis Harangszó használt bélyegyet küldött.

Christananda missziójára: Budapestről Rimár Jenő 2, Zarándi Attila 1 és árva javára 1 P.

Jelen számunkhoz csekklapot csatolunk. Adományok az egyesület 16.188. sz. pénztári csekkién küldendők, akik csak a Missziói Lapokra fizetnek elő, a kiadóhivatal 17.270. sz. csekklapját használják. Kérem a misszió barátait, hogy adományaikat, offertóriumot ne küldjék a Budapest-Deáktéri evang. egyházi pénztárba, hanem közvetlenül az Ev. Misszióegyesület pénztára címzéssel (de nem a pénztáros névvel megjelölt) 16.188. sz. csekken.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1937. április 22.

Rimár Jenő pénztáros,

XIV. Gízella-ut 28. fsz. 1

Telefon: 2-97-189

NYARALJUNK BALATONALMÁDIBAN

Mind a három rész olvashatóan a befizetőnek kell kitölteni.

M. kir. Postatakarékpénztár

Elismervény

_____ pengő _____ fillér, azaz

_____ P _____ f-ről, mely

összeget

16.188

számú

csekkszámlára a mai napon befizették.

A csekkszámla tulajdonosának neve és lakcíme:

**Magyarhoni ág. h. ev. misszió
egyesület pénztára, Budapest**

A postaalkalmazott aláírása:

M kir Postatakarékpénztár

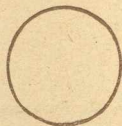
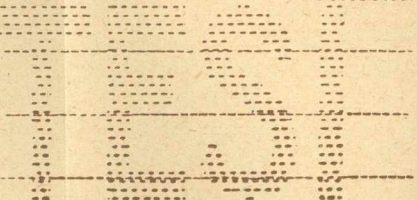
Értesítő-lap

_____ P _____ f, azaz

_____ P _____ f-ről.

16.188

sz. csekk-
számlára
befizette:

Ptp. 321-1.

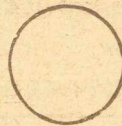
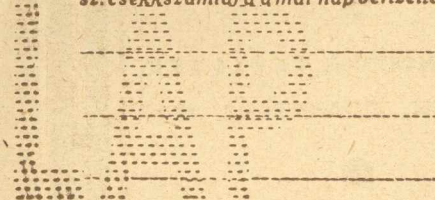
M. kir. Postatakarékpénztár

Könyvelési szelvény

-----P-----f-ről

16.188

sz. csekkszámlára a mai nap befizette.

ALMÁDIBAN JÓL MULAT

A BALATON LEGSZEBB

STRANDJÁN

KONCERTEK, ESTÉLYEK,
TÁNC, CIGÁNYZENE, JAZZ

POMPÁS KIRÁNDULÁSOK
A BAKONYBA
FILLÉRES AUTOCARON.

A befizető díjmentes magánközleményei:

Stádium Rt., Budapest

IDÉN ISMÉT

BALATONALMÁDIBA

MEGYÜNK.

MERT:

KEDVES
OLCSÓ
DIVATOS
SZÓRAKOZTATO
ÉS A LEGSZEBB

MINDENT MEGMOND:

A BUDAPESTI EXPOSITURA
IV., TÜRRI ISTVÁN-U. 4.
TELEFON: 1-883-77.

